

1972 மார்ச் 15]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துவதில், எந்தவிதமான தலையீடும், குறிப்பாக அரசியல் கட்சிகளின் தலையீடுகள் இருக்கக்கூடாது, என்ற கருத்தினைக் கூறி, போலீஸ் இலாகாவை இருக்கின்ற சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, தன் இச்சையாக, திறமையாகப் பணியாற்றச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட காவல்துறை மானியத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், தோழமைக் கட்சியின் தலைவர்களும் எடுத்து உரைத்திருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சில விளக்கங்களை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல்துறை மானியத்தைப்பற்றிப் பேசிய அனைவருமே காவல்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளும், காவலர்களும் எந்த அளவுக்கு இந்தச் சமுதாயத்திற்கும், நாட்டிற்கும் தொண்டாற்றுகின்றார்கள் என்பதனை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கடமை, கண்ணியம் எனக் கொண்டு ஆண்டாண்டு காலமாகப் பணியாற்றி வருகின்ற அந்தத் துறையினர் சமுதாயத்திலும் நாட்டிலும் நல்ல பாரதூகாப்பும், தாய்மையும், புனிதத் தன்மையும் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காகத் தங்களுடைய உயிரைக்கூட பணையமாக வைத்து ஆற்றி வருகிற பணிகளை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம்.

கிட்டத்தட்ட 38 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பொறுப்புள்ள காவலர்களும், அதிகாரிகளும் இருக்கின்ற அந்தத் துறையில், இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அங்கு ஒன்றும் இங்கு ஒன்றுமாக ஒன்றிரண்டு குறைகள் தென்பட்டாலும் அவைகளை எல்லாம், இன்று காலை முதல் இதுவரை எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல விளக்கங்களின் மூலம் அவர்களே கூட திருத்திக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை நிச்சயமாக உருவாகும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தப் பெரிய இலாக்கா எப்படிச் சீர்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு பல உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் இங்கே கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். இந்த இலாக்காவுக்கும், அரசுக்கும் இருக்கின்ற தொடர்பினை வைத்துக்கொண்டு, இந்த இலாக்காவிலே நடைபெற்று விடுகின்ற சிற்சில தவறுகளை ஒரே அடியாக அரசின் மீது சுமத்தி, அரசியல் ரீதியில் இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்வது நல்லது அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதும் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

இலாக்காவில் உள்ளவர்கள் மக்களிடத்தில் நல்ல தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும், எளிமையாக மக்களிடத்தில் பழகுகின்றவர்களாக இருக்கவேண்டும், அவர்களைப் பார்த்து ஒரு அச்சம், பய உணர்ச்சி இவைகள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

எல்லாம் ஏற்படாத அளவுக்கு அந்தத் துறை இருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தினை இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த பெரியவர் மணலி ஐயர் அவர்களும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், வேறு சிலரும் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த எண்ணத்தை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. மக்களிடத்தில் நல்ல தொடர்பு நிச்சயமாக இந்த இலாக்காவினர்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும். அதே நேரத்தில் இந்த இலாக்காவிற் கு அடங்கி நடந்திடல் வேண்டும், இந்த நாட்டில் அமைதியைக் காக்க, ஒழுங்கினைக் காக்க என்ற உணர்வும் பொது மக்களிடத்தில் இருந்திடல் வேண்டும். அது அறவே அற்றுப்போய்விடுமானால் தாறுமாறான சமுதாயச் சூழ்நிலை, மோதுதல் நிறைந்த சமுதாயச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதில் யாரும் மாறுபட இயலாது.

ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு பாம்பு ஒரு சாதுவின்னிடத்தில் சென்று, 'என்னைக் கண்டால் எல்லோரும் வெறுக்கிறார்களே ஏன்?' என்று கேட்க, அந்தச் சாது 'நீ எல்லோரையும் கடிக்கிறாய் என்ற காரணத்தினால் வெறுக்கிறார்கள், நீ அந்த வேலையை விட்டுவிட வேண்டும்' என்று சொல்ல, அந்தப் பாம்பும் 'சரி' என்று சென்றுவிட்டதாம். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு உடம் பெல்லாம் காயத்தோடு அந்தப் பாம்பு மீண்டும் சாதுவை அடைந்து "என்னைச் சிறுவர்கள் எல்லாம் கூட அடிக்கிறார்களே, உடம்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் காயங்களைப் பாருங்கள்" என்று வருந்தியதாம். அதற்கு அந்தச் சாது "உன்னை யாரையும் கடிக்காதே என்று தானே நான் சொன்னேன். அடிக்க வருகிறவர்களை படம் எடுத்துச் சீருமலா இருக்கச் சொன்னேன்? படம் எடுத்துச் சீறி இருந்தால் அவர்கள் பயந்து போய் இருப்பார்களே" என்று சொன்னாராம்.

அதைப்போல போலீஸ் இலாக்கா கடிக்காமல் இருக்கலாம்—சீருமல் இருந்து விடுமானால் பாம்பின் கதிதான் இந்த இலாக்காவுக்கும் என்பதை நான் மாத்திரம் அல்ல—ஆளும் கட்சியாக இருந்து இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும், வேறு மாநிலங்களில் ஆளும் கட்சியாகவும் இங்கே எதிர்க்கட்சியாகவும் இருப்பவர்களும், ஒரிசா போன்ற மாநிலங்களில் ஆளும் கட்சியாக இருந்து இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும், மற்ற மாநிலங்களில் கூட்டாக ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இங்கே தோழமைக் கட்சியாக இருப்பவர்களும் நன்றாக உணர்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆக, போலீஸ் இலாக்கா மக்களோடு நெருங்கிக் கலந்துவிட வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்துக்கு இடையிலும், மக்களை அச்சுறுத்துகிற அந்தக் கருத்துக்கு இடையிலும், அவர்களுக்கு என்று இரு நிலைகளுக்கும் இடையே அமைந்த சமநிலையில் நின்று தங்கள் பணியினை ஆற்றிடல் வேண்டும் என்ற முடிவினுக்கு நாம் வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சமுதாயத்தில் நல்ல பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிடுமானால் குற்றங்கள் குறைந்துவிடும் என்ற கருத்துக்களை திரு. மணலி ஐயா அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க கருத்துத்தான். ஆயினும் ஓரளவுக்குத்தான் குற்றங்கள் குறையும். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நம் நாட்டைவிட அதிக அளவு குற்றங்கள் மலிந்து இருக்கின்றன என்பதையும், அங்கே யார் வேண்டுமானாலும் ரிவால்வரை வைத்திருக்கலாம், யாரை வேண்டுமானாலும் சுடலாம் என்ற நிலைமை இருப்பதையும் அவர்களே இங்கே கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

எந்த அளவுக்குக் குற்றங்கள் மலிந்து இருக்கின்றன, சமுதாயத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ள நாடுகளில் என்று பார்க்கிறபோது, சமுதாய முன்னேற்றம் ஓரளவுக்குத்தான் குற்றங்கள் குறைய உதவி புரிகிறது என்பதை உரை முடியும். அதே நேரத்தில், சில பேர்கள் குற்றங்கள் புரிவதையே ஒரு பழக்கமாக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நான் அண்மையில் ஒரு பெரிய இடத்தில் நடைபெற்ற திருமணத்திற்குப் பிறகு அந்தத் தம்பதிகள் எங்கே சென்றாலும் ஓட்டலில் இருந்து கணவர் வெளியில் போயிருக்கும்போது மற்ற பக்கத்து அறைகளில் இருந்தெல்லாம் டிரான்சிஸ்டர், க்ளாசிக் போன்ற பல பொருள்கள் இந்த அறைக்கு வந்துவிடும். அந்த அம்மையாளுக்கு அப்படி ஒரு பழக்கம் தேவை என்பதற்காகக் கூட அவர்கள் அப்படித் திருடுவதில்லை. திருடாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு ஏதோமாதிரி ஒரு உணர்வு ஏற்படும் என்கிற தகவல்களை அறிந்தேன். சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய சீர்திருத்தம் தேவை என்று நாம் நினைத்து செயல்படுகிற நேரத்திலே குற்றங்கள் குறைவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகிறோம். அவற்றைப் புள்ளிவிவரங்களே எடுத்துக்காட்டும். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குற்றங்கள் குறைந்துவிடவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினாலும், குற்றங்களைத் தடுக்கவும், குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவும் இந்த இலாக்கா தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. கொலைக் குற்றங்களை எல்லாம் எவ்வளவு விரைவாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்குக் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக பல்வேறு நன்மைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் முன்பெல்லாம் இருந்து அரசுக்கு அளிக்கப்பட்டு, அவைகள் ஓரளவுக்குத்தான் கவனிக்கப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தது. அவர்களது குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காவல்துறை நிலைகளை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு சில பரிந்துரைகளை அரசுக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறது. அதில் 133 பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன. அந்த அறிக்கையைப் பரிசீலித்து அரசுக்கு படிப்படியாக நம்முடைய நிதி நிலைகளுக்கேற்ப எந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

எந்தப் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூற ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அதுவும் தன் பணியினை முடித்து அரசுக்குத் தன் அறிக்கையைத் தருகிற தருவாயில் இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சி யோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறை ஆணைக் குழுவின் 133 பரிந்துரைகளையும் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் செயல்படுத்த அரசுக்கு அதிகப்படியாக ஆக வேண்டிய தொகை 5 கோடி ரூபாயிலிருந்து 6 கோடி ரூபாய் வரையிலும் இருக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும். குறிப்பாக 23 பரிந்துரைகள் முதல் கட்டமாக இப்போது ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பரிந்துரைகளின்படி காவலர்களுடைய சம்பளம், படி விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதைக் குறித்து நண்பர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் வேறு சில உறுப்பினர்களும் “காவலர்களுடைய தினப்படி ரூ. 1.50 என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது, அது உயரவே இல்லை” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒருவேளை இந்தக் குறிப்பினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் சொல்லியிருக்கலாம். 2—10—1970-க்கு முன்பு போலீஸ் காவலர்கள் தினப்படி ரூ. 1.50 காசாக இருந்தது. 2—10—1970-க்குப் பிறகு அவர்களது நாள்படி குறைந்த பட்சம் 3 ரூபாய் என்றும், அதிகப்பட்சம் ரூ. 4.50 என்றும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தலைமைக் காவலர் தினப்படி ரூ. 2 ஆக இருந்தது 2—10—1970-க்குப் பிறகு ரூ. 4.50 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தினப்படி ரூ. 2.50 ஆகப் பெற்று வந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் 2—10—1970-லிருந்து ரூ. 4.50-லிருந்து ரூ. 6.00 வரையிலும் பெற்று வருகிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்கள் முன்பு ரூ. 2.50 லிருந்து ரூ. 4.50 வரையிலும் பெற்றுவந்தனர். 2—10—1970-லிருந்து அவர்களது தினப்படி ரூ. 6.00 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, தினப்படி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு உச்சவரம்பு இருப்பதால் அவர்கள் பெறுகின்ற வருமானம் குறையும் என்று சொல்கிறார்களே, அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தினப்படி குறைந்த பட்சம் 3 ரூபாய் என்றும், அதிகப்பட்சம் 4.50 ரூபாய் என்றும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது சங்கடங்கள் இருக்குமானால் அவை ஆராயப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, போலீஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளின்படி இப்போது முதல் கட்டமாக, ஏற்கப்பட்டிருக்கிற சம்பள விகிதங்கள் எந்த அளவிற்கு உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள்

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆணைவரும் அறிவர். அதைத் தொடர்ந்து 3,100 புதிய முதல்நிலைக் காவலர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஆயிரம் என்று சொன்னார்கள். முதல்நிலைக் காவலர்கள் ஆயிரம் பேர் தற்போது 1—2—1972-லிருந்து பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 500 பேர் கோவையிலும், 500 பேர் வேலூரிலும் பயிற்சிகளில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பாக்கி 2,100 பேர் எஸ்.எஸ். எல்.சி. வரையில் படித்தவர்களும், அது வரையில் படிக்காமல் நிறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்களும் இரண்டாம் நிலைக் காவலர் பிரிவிலிருந்து முதல்நிலைக் காவலராக மாற்றப்படுகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 60 புதிய காவல் வட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

தஞ்சாவூர் காவல் மாவட்டம் தஞ்சை மேற்கு, தஞ்சை கிழக்கு என இரு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குற்றம், குற்றவாளிகளைப் பற்றிய தகவல்களைப் பதிவு செய்ய கணக்கீடு இயந்திர நிலையம் அமைக்க (Computer Centre) ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

13,50,000 ரூபாய் செலவில் காவல்துறை கம்பியில்லாத் தந்தி முறையை விரிவுபடுத்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

120 காவல் வட்டங்களில் வாஸ்கொவித் தொடர்பு சாதனம் (V.H.F.) இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களில் பொருத்தப்படும்.

14 தொலைக் கையச்சுகள் (Teleprinters) அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நடப்பு நிதியாண்டில் ரூ. 17,10,000 செலவில் 30 ஜீப்புகள், 30 லாரிகள் வாங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

16 இயங்கும் குற்றஞ்சார்ந்த அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களை மாவட்டங்களில் நிறுவ ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

11 மாவட்டங்களில் காவல்துறை நிழற்பட நிலையங்களை அமைக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ரூ. 4,50,000 செலவில் உருவ நிழற்படி (Fascimile Transmitters) அமைக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர்மட்டக் குழுவினால் ஏற்கப்பட்டுள்ள காவல்துறை ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்தினால், தற்போது இருக்கும் உட்கோட்டங்கள் 69

லீருந்து 90 ஆகவும், காவல் வட்டங்கள் 182-லிருந்து 307 ஆகவும் அதிகரிக்கும். மேலும், காவல்துறையில் உள்ள பதவிகள் தற்போதுள்ளதைவிட 3,250 அதிகமாகும்.

உயர்மட்டக் குழுவின் அறிக்கை கிடைத்த பிறகு மேலும் என்ன என்ன காரியங்களைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்பதை நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டில் காவல்துறையினர் மிகமுக்கியமாக தீவிரவாதிகளின் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து கண்காணித்து, மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் காரணமாகவும், அவர்கள் காட்டிய ஆற்றல், அஞ்சாமை, அறிவோடு அவர்களை ஆராய்ந்து, எடுத்த நல்ல நடவடிக்கைகளின் மூலம் நக்சலைட்டுகளின் நடவடிக்கை இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் பெருமளவுக்குக் குறைந்திருக்கிற நிலையைக் காண்கிறோம்.

ஏற்கனவே ஆந்திர மாநில நக்சல்பாரிகள் நாகி ரெட்டியும் மற்ற 7 பேர்களும் கைது செய்யப்பட்டு, ஆந்திர மாநில போலீசார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பெருமை தமிழ்நாடு போலீஸ் இலாகாவுக்கு உண்டு.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஏரேனியல் கிராமத்தில், திரு. தங்கசாமி நாட்டார் வீட்டில் நடந்த நக்சல்பாரி கொள்ளை வழக்கில் போலீசார் காட்டிய திறமையின் காரணமாக ஜெகந்தாதன் உட்பட 9 பேர்களுக்கு 7 ஆண்டுகளிலிருந்து 10 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருப்பதும் நம் மாநில போலீசாரின் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

பிரசித்தி பெற்ற பெண்ணாடம் வழக்கில் நெல் திருட்டு, வெடிகுண்டு சம்பவங்களுக்கும் வெடிகுண்டு சம்பந்தம் குறித்து புகார் செய்தவர் கொலையிலும் கலியபெருமாள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார். வெடிகுண்டு சம்பவத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. கணேசன் மற்ற இருவரும் இறந்தனர் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். பெண்ணாடம் கொலை வழக்கில் கலியபெருமாளுக்கும் அவருடைய மகன் வள்ளுவனுக்கும் தூக்குத் தண்டனையும், மற்ற ஐந்து பேர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. போலீசார் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு இடையே அவர்களைக் கைது செய்தனர்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தூக்குத் தண்டனையானது செஷன்ஸ் கோர்ட்டால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஹைகோர்ட் ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். ஹைகோர்ட் ஊர்ஜிதம் செய்த பிறகுதான்

1972 மார்ச் 15]

[கே. டி. கே. தங்கமணி]

தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம்.

It is always subject to confirmation by the High Court.

மற்ற தண்டனைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாலும், தூக்குத் தண்டனைபற்றி இப்படிக் குறிப்பிடுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு எல்லா ஏடுகளிலும் வந்திருக்கிறது. அவரே அப்பீல் செய்யப் போகாவிட்டாலும் நாமே அளிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதை வெளியிடுவதில் தவறு இல்லை. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் பொறுப்பு வாய்ந்த உறுப்பினர் இப்படிப் பேசும்போது, அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, தீவிர வாதிகள் தங்களுக்காகப் பேசக்கூடியவர்கள் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொள்வார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: I was only desiring to point out the legal aspect of it; It will not be proper to call it so now.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தூக்குத் தண்டனை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்று சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது என்பதை செஷன்ஸ் கோர்ட்டால் தூக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டவர் என்று சொல்லலாம். அதைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். ஹைகோர்ட்டில் அது ஷர்ஜிதம் செய்யப்பட வேண்டும். அவர் அப்பீல் பண்ணலாம்.

திரு. என். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, தூக்குத் தண்டனையை உயர்நீதிமன்றம் கன்ஃபர்ம் செய்யவேண்டும். அதை கன்ஃபர்ம் செய்வது தவிர தூக்குத் தண்டனை அளிப்பது அதனுடைய வேலை அல்ல. செஷன்ஸ் கோர்ட்டீர்ப்பு கன்ஃபர்ம் செய்யப்படுகிற வரையில் அல்லது ரத்து செய்கிற வரையில் அது தூக்குத் தண்டனை என்றுதான் கருதப்படும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, எனக்காக வழக்கறிஞர்கள் எல்லோரும் வாதாடியதற்கு என் நன்றி.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

அடுத்து, கந்தசாமி, பஞ்சலிங்கம், கிருஷ்ணசாமி, ஜகந்நாதன் ஆகிய தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் 7—5—1950 அன்று மாலுப்பட்டி மிராசுதார் ராமசாமி கவுண்டரை உடுமலைப்பேட்டையில் அவர் வீட்டில் கத்திகளால் குத்திக் கொலை செய்தார்கள். தொடரப்பட்ட வழக்கில் கந்தசாமி, பஞ்சலிங்கம் ஆகியோருக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

1970-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் தீவிர கம்யூனிஸ்டு முருகையா, காத்தமுத்து மற்றும் எதிரிகள் தஞ்சை மாவட்டம் பெருமாங்குளம் நிலச்சுவான்தார் முத்துச்சாமி சோழகர் என்பவரை பிச்சுவாவால் குத்திக் கொலை செய்ய முயற்சித்தனர். இவர்கள் பேரில் வழக்கு தொடர்ந்ததில் 8 எதிரிகளுக்குத் தலா 18 மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. பாலு என்னும் தீவிர கம்யூனிஸ்டு இன்னும் தலைமறைவாக இருந்து வருகிறார்.

அதேபோல், ஸ்ரீமுஷ்ணம் மிராசுதார் ராஜகோபால் பிள்ளை என்பவரை 22—12—1970-ம் தேதி இரவு தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் கழுத்திலும் முகத்திலும் வெட்டிக் கொலை செய்தார்கள். இவ்வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல்-மே மாதங்களில், தோட்ட முதலாளிகளைக் கொலை செய்யவும், கொள்ளை யடிக்கவும், ஜி. கிருஷ்ணபிள்ளை என்ற தீவிர கம்யூனிஸ்டுத் தலைவரும் அவருடைய 6 சகாக்களும் சதி செய்து வெடி குண்டு தயார் செய்தார்கள். வெடி குண்டு செய்யும்போது, அவைகள் வெடித்து, சுந்தரம் என்ற நபர் இறந்துபோனார். அதன் பின்பும் இவர்கள் கொலை, கொள்ளை செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். இவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரணையில் இருக்கிறது.

சென்னையிலே 4—3—1971 அன்று அண்ணா நகரில் அரசுக்குச் சொந்தமான பேருந்துகளை நிறுத்தி, தீ வைத்து நாசம் செய்ய தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் சுவாமிநாதன் என்பவர் தலைமையில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திருச்சியில் கருப்பூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு நிலச்சுவான்தார் கொலை செய்யப்பட்டார். வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது.

முத்து தங்கப்பா, திருவோணம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர் கொலை செய்யப்பட்டார். தியாகராசன், கணேசன் ஆகியவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குருமூர்த்தி, அரங்கசாமி இவர்கள் தஞ்சை செஷன்ஸ் நீதிபதியால் தண்டனை அளிக்கப்பட்டனர்.

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பயங்கரவாதிகள் தீவிரம் பேசிக்கொண்டு தங்களுடைய கொள்கைகள், எண்ணங்கள் நிறைவேற ரத்தப் புரட்சி ஒன்றுதான் சரியான வழி என்ற தவறான. எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியிலே சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள சாதாரண மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் உள்ளத்திலே பதிய வைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட ஒரு இயக்கம் போலீசாரின் கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும் திறமையான நடவடிக்கைகள் மூலமாகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை விளக்குவதற்குத்தான் நான் இந்த விவரங்களைக் கூறினேன்.

காவல் துறையினருக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. காவல் துறையினர் சில முக்கியமான நேரங்களில் தங்களுடைய உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் இவ்வாறு குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய பணிக்காலத்திலே மிகுந்த பொறுப்போடும் நேர்மையோடும் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் கணக்கெடுத்து ஒவ்வொரு செப்டம்பர் 15-ஆம் நாள் அன்றும் 'முதலமைச்சர் பரிசு' என்ற பெயரால் தங்கப் பதக்கங்களும், ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய், மூன்று ஆயிரம் ரூபாய், ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவுக்குப் பொற்கிழிகள் அளிக்கின்ற நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது.

காவலர் நல நிதி என்ற நிதியில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இருந்ததை 1971-72-ஆம் ஆண்டிலே ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

1971-72 ஆம் ஆண்டிலே கிராமங்களுக்கு ஆங்காங்கிருக்கிற போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலிருந்து சென்று வருவதற்குக் காவல் துறையினருக்கு மோட்டார் சைக்கிள்கள் வழங்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்ட யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 100 மோட்டார் சைக்கிள்கள் அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு கூடுதலாக 50 மோட்டார் சைக்கிள்கள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன.

கடன் உதவியிலே காவல் துறையினர் 5 ஆயிரம் சைக்கிள்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

இவ்வளவு சலுகைகளும் நாம் செய்திருக்கிறோம் என்றாலும் முழுதும் நிறைவானதா, இன்னும் செய்யப்பட வேண்டாமா என்ற கேள்விகள் கேட்டு காலையிலிருந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கேற்றவாறுதான் நான் முதலிலே கூறியதைப் போல் உயர்மட்டக் குழுவின் பரிந்துரைகள் ஆராயப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

தமிழ் நாட்டிலே இந்தப் புதிய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு ஏதோ காவல் துறைப் பணிகள் வேகமாக நடைபெறவில்லை, பெரிய பெரிய திருட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்ற கோஷம் பலமாக இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறைபாடுகளைச் சொல்லி அதே நேரத்திலே காவல் துறை ஆற்றிய அருஞ்சாதனைகளையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் அதற்காக நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, காவல் துறை மானியத்திலே விவாதம் நடைபெறும்பொழுது அதிகச் சூடு இருக்கும், காரசாரம் இருக்கும். கடுமை இருக்கும், ஆனால் இன்றைக்குக் காலையிலிருந்து மாலை வரையிலே கூட்டம் நிறைய இருந்தாலும் காரம் அதிகம் இல்லாமல் கடுமையான விவாதம் இல்லாமல் காவல் துறை மானியம் விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதிலிருந்தே காவல் துறை எவ்வளவு மென்மையாகச் செயல்படுகிறது என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

பெரிய திருட்டுக்கள், கொள்ளைகள் இவைகள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப் படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை காலையிலே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

23-4-1971, அந்த நாளிலே நம்முடைய சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திலிருந்து 65 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குப் பணம் காணாமல் போயிற்று. எந்தவிதமான தடயமும் கிடைக்கவில்லை. எப்படி அந்தப் பணப்பெட்டி அங்கிருந்து வெளியேறியது என்பதை யாரும் சொல்வதற்கு இயலவில்லை. அவ்வளவு மர்மமாக அந்தத் திருட்டு நடைபெற்றது. பல பேர்களை சந்தேகப்பட்டார்கள். மாநகராட்சி மன்ற அலுவலர்கள் செய்திருக்கக் கூடுமோ, ஊழியர் செய்திருக்கக் கூடுமோ, என்றெல்லாம் சந்தேகப்பட்டார்கள். கடைசியில் மராட்டியம் போன்ற, மைசூர் போன்ற, ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களிலே பணத்தோடு சிதறிக் கிடந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் அங்கிருந்து சென்னைக்கு வந்து 65 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குத் திருடிக்கொண்டு பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு ஓடிவிட்ட பிறகும் நம்முடைய காவல் துறையினர் அவர்களைக் கைது செய்து, இழந்த பணத்தில் பெரும் பகுதியை மீட்டார்கள். அந்த வழக்கிலே எட்டுப் பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

மதுரை மத்திய வங்கியில் 90 ஆயிரம் ரூபாய் காணாமல் போயிற்று. காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கையால் ஏழு பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டார்கள்.

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காலையிலே பேசிய அம்மையார் அவர்கள் கருமுத்து சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டிலே நடைபெற்ற கொள்ளை வழக்கிலே இரண்டு, மூன்று மாத காலம் யாருமே கைது செய்யப்படவில்லை. ஆகவே சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். தெக்கூர் கருமுத்து சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டில் கொள்ளை நடந்த தேதி 25—11—1971, காலை 7½ மணி. வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்த தேதியும் 25—11—1971 தான். தமயந்தி என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 1—12—1971. 25—11—1971 க்கும் 1—12—1971 க்கும் இடையிலே மாதக் கணக்கு இல்லை, நாள் கணக்குத்தான் இருக்கிறது. சுப்பிரமணியன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 1—12—1971. சோமன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 2—1—1972. ஒருவேளை ஒருவர் 1971 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டார், இன்னொருவர் 1972 ஆம் ஆண்டு கைது செய்யப்பட்டார் என்று சொல்லலாம். ஆனால் 1—12—1971 க்கும் 2—1—1972 க்கும் வித்தியாசம் தெரிந்தவர்கள் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். அதோடு முடிகிறது டிசம்பர் மாதம். 1972 ஆம் ஆண்டு அடுத்த ஆண்டு பெரியசாமி என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 5—1—1972 பனையன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 7—1—1972. அருணாசலம் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 7—1—1972. கதிர்வேலு என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 10—1—1972. கதிரசேன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்ட நாள் 26—1—72. மேலும் 9 குற்றவாளிகள் நீதிமன்றத்திலே சரணடைந்தார்கள். இப்படி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமூலாக அவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இடையே இரண்டொரு நாள் தலைமறைவாக ஓடி ஒளிந்தவர்களைக் கைது செய்தார்கள். இதற்கு முன்பு இப்படி நடந்ததா என்று எடுத்துப் பார்த்தால் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. முன்பிருந்த அரசிலே ஆறு, ஏழு மாத காலத்திற்குப் பிறகு, குற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே தாமதம்கூட ஏற்படவில்லை. எந்தத் தாமதமும் இல்லாமல் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் மிகவும் முக்கியமாக 4 வைர வளையல்கள் ரூ. 40,000. ரொக்கம் ரூ. 11,932, கடன் பத்திரங்களின் மதிப்பு ரூ. 2,87,000, தங்க நகைகளின் மதிப்பு ரூ. 2,500, துணிகளின் மதிப்பு ரூ. 1,000, வெள்ளி சாமான்களின் மதிப்பு ரூ. 25,000. இவ்வளவும் களவு போன சொத்துக்களில் 90 சதவீதம் கைப்பற்றி இந்தக் குற்றவாளிகளின் மீது வழக்கு தொடர்ந்து இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் சட்ட மன்றத்திலே வாய்ப்பு இருக்கிறது, தவறான தகவல்களைத் தருகின்ற நேரத்திலே உடனடியாகப் பதில் அளிக்கும் வாய்ப்பை அமைச்சர்கள் பெற்றிருக்கிறோம். பதில் அளிக்கிறோம். காலையில்கூட சட்ட அமைச்சரவர்கள் அவர்களது தவறுகளைத் திருத்தக்கூடிய அளவிற்குச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

சொன்னார்கள். நானும் இவ்வளவு விவரங்களைத் தந்திருக்கின்றேன். ஆனால் வெளியிலேயும், பத்திரிகைகளிலேயும் சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டில் நடந்த கொள்ளையில் அரசு தலையிட்டதன் காரணமாகத் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று, வேண்டுமென்றே அவதூறுகக் கூற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்படும் பிரச்சாரங்கள் ஏதோ இந்த அரசை மக்கள் மத்தியிலே குற்றம் சாட்டுவதற்குப் பயன்படலாம். ஆனால் எல்லா அரசுகளுக்கும் பொதுவாக இருக்கின்ற இத்தகைய இலாக்காவை மக்கள் மத்தியில் மதிப்பற்றதாக ஆக்கிவிடும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த கவனத்தோடு இந்தப் பிரச்சனைகளை அணுக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள், சிலைகள் அதிகமாக வெளிநாடுகளுக்குத் திருட்டு போகின்றன என்றும், கண்காணிக்க வேண்டுமென்றும் காலையிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். அது உண்மைதான். 1959-ஆம் ஆண்டிலே 153 சிலைகள் திருடப்பட்டு, போலீசாரால் 103 சிலைகள் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. 1960-ஆம் ஆண்டில் 240 சிலைகள் திருடப்பட்டு, அவற்றிலே 161 சிலைகள் திரும்பக் கிடைத்திருக்கின்றன. 1971-ஆம் ஆண்டிலே 208 சிலைகள் திருடப்பட்டு 133 சிலைகள் மீட்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிலைகள் திருட்டு நீண்ட நாட்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. தெக்கலூர் சிவலிங்கம் செட்டியார் வீட்டுத் திருட்டில் ஏதோ அரசியல் அல்லது அரசு தலையிட்டதாகச் சொன்னார்களே, அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஒரு பிரசித்தி பெற்ற சிலை திருட்டில் ஒரு பெரிய அரசியல் கட்சியின் தலைவரே, ஒரு மாவட்டத்தின் தலைவரே ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டு. அரசியலுக்கு எதை எதையோ காங்கிரசார் இழுக்கின்ற காரணத்தால் நானும் இதைச் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

1952-ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டம் சிவபுரம் கோயிலைச் சார்ந்த இடத்தின் நிலத்தைத் தோண்டும்போது வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த நடராசர், சோமாஸ்கந்தர், சிவகாமி அம்மன், திருஞானசம்பந்தர், மற்றொரு அம்மன், பிள்ளையார் ஆகிய ஆறு சிலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. பின்னர் இந்தச் சிலைகள் கும்பகோணம் தாசில்தாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பின்னர், அவற்றை சென்னை அரசினர் கலைக்கூடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, மேற்படி சிவபுரம் கோயில் தர்மகர்த்தாவும், தீவிர காங்கிரஸ்காரருமான திரு. முத்துசாமி மட்டையர் அவர்கள் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தினார். கலைக்கூட நிர்வாகத்தினர் எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும், மேற்படி சிலைகள் சிவபுரம் கோயிலிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சிலைகள் சிவபுரம் கோயிலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தன. சுப்பிரமணிய பட்டையாச்சி என்பவரின் புதல்வர்களும் அதேபோன்ற சிலைகளைச் செய்யக்கூடிய ஸ்தபதியாரும் சேர்ந்துகொண்டு அதே போன்ற சிலைகளை அங்கே செய்து வைத்துவிட்டு, அந்த உண்மையான சிலைகளையெல்லாம் களவாடி வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு. அவர் காங்கிரஸ்காரர்தானா என்று சிலர் கேட்கக் கூடும். சுப்பிரமணிய பட்டையாச்சி என்பவர் காங்கிரஸ்காரர்தான். அவருடைய பிள்ளைகளின் பெயர்கள்கூட திலகர், சித்தராஞ்சன், கோவிந்ததாஸ், ஜவஹர், காந்தி என்பதுதான். தன்னுடைய அபிமானப் பெயர்களுையெல்லாம் பிள்ளைகளுக்கு அவர் வைத்திருந்தார். சுப்பிரமணிய பட்டையாச்சியின் புதல்வர்களான திலகர், சித்தராஞ்சன் தாஸ் ஆகியோர்தான் இந்தக் குற்றச்சாட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வளவு பெரிய திருட்டு கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை, இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1952-லே இந்தத் திருட்டு நடந்து சிலைகள் வெளிநாட்டுக்குச் சென்றிருக்கின்றன. உண்மையான சிலைகள்போல செய்யப்படும் சிலைகள் சாதாரண உலோகத்திலே செய்யப்படுகின்றன. பழைய காலத்து சிலைகள் அப்படியல்ல. ஆதிலும் நடராசர் சிலையிலுள்ள வளைவுகள், விரல் நெளிவுகள் இவையெல்லாம் செய்திட தங்கம் அதிகமாகக் கலக்கப்படும். அப்படித் தங்கம் கலக்கப்பட்ட சிலைகள் எல்லாம் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. குற்றாலத்திலே ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அந்தத் திலகர் (சிரிப்பு). திலகருடைய சகோதரர், சித்தராஞ்சன் தாஸ் பாம்பாயிலிருந்துகொண்டு மூத்த சகோதரருடைய பிரதிநிதியாக இந்த வியாபாரத்தை நடத்தி வந்திருக்கிறார். சிலை வாங்கி விற்பதிலே ஒரு பெரிய தொடர்பே ஏற்படுத்திக்கொண்டு இந்தச் சிலைகள் பல இடங்களுக்கும் போயிருக்கின்றன. ஒரேவொரு சிலை நடராசருடைய சிலை மாத்திரம் அமெரிக்காவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அந்தச் சிலையை அமெரிக்க நாட்டுக் காரன் 75 இலட்சம் ரூபாய் விலை கூறிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

இப்படி பயங்கரமான ஒரு சிலை திருட்டு 1952 லிருந்து திட்டமிட்டு ஒரு குடும்பமே அதிலே ஈடுபட்டு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் அரசியலைக் கலக்கின்றவர்கள் இவைகளையெல்லாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நாங்கள் சொல்லுகின்ற காரணத்தினால், ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியைக் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்று கருதிவிடக்கூடாது.

ஊழல், விவகாரங்கள் இவைகளையெல்லாம் பேசும் நேரத்தில் 1952-இலிருந்து 1967 வரையிலேயும் நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவங்களை அவர்கள் ஒரு கட்சியின் போர்வையிலே ஒளிந்துகொண்டு நடத்தியிருக்கின்றார்கள். எந்தக் காரியம் எந்தக் கட்சியின் சார்பாக நடைபெற்றாலும் அது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அது கழகத்தின் சார்பிலே நடைபெற்றாலும் சரி, காங்கிரஸ் சார்பிலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

நடைபெற்றாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் சார்பிலே நடைபெற்றாலும் சரி, சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பிலே நடைபெற்றிருந்தாலும் சரி எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சில தகவல்கள் இருக்கும்பொழுது, வேண்டுமென்றே ஒரு ஆளுங்கட்சியைக் குறைகூற வேண்டுமென்ப தற்காக மேடைகளையும், ஏடுகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்வது நல்லது அல்ல என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் ஏதாவது முடிவு ஏற்பட்டு இருக்கிறதா? அல்லது அதுவல்லாமல் தகவலாக இப்பொழுது இருக்கிறதா என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாடுகளிலுள்ள அந்தச் சிலைகளையெல்லாம் இங்கே கொண்டுவருவதற்கு வெளிநாடுகளோடு துப்பறியும் இலாக்காவால் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் மீண்டும் வந்தபிறகு விசாரணை ஆரம்பம் ஆகும். எனவே, பதிவு செய்யப்படாமல் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, விசாரணை முடிந்து குற்றம் ருசு செய்யப்பட்டால்தான் குற்றவாளி என்று சொல்லலாமே தவிர, வழக்கு இருக்கும்பொழுதே சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான், குற்றவாளி என்று சொல்லவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் என்று சொன்னேன். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றாலம் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முதலமைச்சரவர்களே சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது வேறு கட்சிக்கு மாறிவிட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தகவல் வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையார் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் மாறியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதுவரையில் அப்படி மாறியதாகத் தெரியவில்லை. ஸ்தாபன காங்கிரஸில்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒருவேளை அப்படி தவறு செய்பவர்களை ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டும், திலகர், காந்தி என்ற பெயரிலேயிருந்தாலும், அல்லது அந்தந்தக் கட்சியிலிருக்கும் பெருந்

1972 மார்ச் 15]

தலைவர்களின் பெயரிலே இருந்தாலும், அந்தக்குடும்பம் நீண்ட காலமாக அந்தக் கட்சிக்கு உழைத்திருந்தாலும், யார் தவறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற குளுரையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகக் கூறுகிறேன் தவிர இவைகளையெல்லாம் அரசியலாக ஆக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேனெயல்லாமல் வேறல்ல.

இன்றைக்கு இங்கே பேசப்பட்டது, சதி வழக்குகள், பொய் வழக்குகள் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பாக எதிர்க்கட்சிகளின்மேல் போடப்படுகின்றன என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. எந்தப் பொய் வழக்கையும் யார்மீதும் போட்டுவிடவில்லை. வழக்குகளைப் போடும் நேரத்தில் சில சாட்சிகள் சரியாக இல்லாமலோ அல்லது அதைக் குற்றம் என்று கண்டுபிடித்த காவல்துறையினரின் கருத்து சரியாக இல்லாமலோ அந்த வழக்குகளில் சிலர் விடுதலை பெற்றிருக்கலாம். அதற்காகவே அது பொய் வழக்கு என்று கூறுவது நல்லதல்ல. ஆனால் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் பழைய விவகாரங்களைச் சொல்லி இதற்குச் சமாதானம் தேடலாமா என்று கேட்கக்கூடாது—பழைய ஆட்சியில், மதுரையில் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும் கிளர்ச்சியில் இன்றைய மதுரை நகர மேயர் நண்பர் மூத்து அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்தை மாலை 6 மணிக்கு, அவரும் அவரோடு சேர்ந்து நான்கைந்து கழக நண்பர்களும் கொளுத்துவார்கள் என்று ஏற்கனவே பத்திரிகைகளிலே வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

அங்கு அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்காணிப்பதற்காக காலையில் அங்கு செல்ல வேண்டுமென்று தலைவர் அண்ணா அவர்கள் கட்டளையிட்டு நானும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் என். வி. என். அவர்களும், அப்போது நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறோம்—மதுரைக்குச் சென்றோம், கார் மூலமாக. அப்படிச் செல்லும்போது திருச்சியிலிருந்து நாங்கள் மதுரைக்குச் செல்கின்ற வழியில் கார் பழுதுபட்டு, காலையில் மதுரைக்குப் போய் சேரமுடியாத சங்கடத்திற்கு ஆளானோம். கார் பழுதாகி வழியில் நின்று கொண்டிருக்கும்போது உசிலம் பட்டி. பெருமாள் என்ற நண்பர்—அப்போது அவர் காங்கிரசில் இருந்தார், இப்போது அவர் தி. மு. க. வுக்கு வந்து விட்டார்—எவ்வளவு நாட்களுக்குத்தான் அங்கே இருந்து கொண்டிருப்பது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட காங்கிரசில் இருந்தார் டிஸ்ட்ரிக்ட் செகரட்டரியாக—காரில் போய்க் கொண்டிருந்தார். நாங்கள் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து 'எங்கே போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். 'மதுரைக்குப் போகிறோம்' என்று சொன்னோம். 'இந்தக் காரில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்' என்றார்.

அவருடைய காரில் ஏறிக் கொண்டு அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும் நிகழ்ச்சியைக் கண்காணிக்க சற்றுத் தாமதமாகச் சென்ற காரணத்தால் மூத்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

அவர்களும், மற்றவர்களும் கிளர்ச்சிக்கு அங்கிருக்கும் மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழக அலுவலகத்திலிருந்து இறங்கி சாலேக்கே வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் வந்த அந்தச் சாலையில் நான் கொஞ்சம் தள்ளிப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தேன். நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் மன்னை நாராயணசாமியும் இருந்தார்கள். அந்தச் சாலையில் சென்று கொண்டிருக்கும் போது திடீரென்று ஒரு போலீஸ் அதிகாரி மன்னை நாராயணசாமி அவர்களைப் பார்த்து 'தள்ளிப் போ' என்று சொல்ல, இவர் உடனடியாகத் தள்ளிப் போக முடியாது என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இவர் கொஞ்சம் மெதுவாக அந்த முயற்சியில் ஈடுபட, அதிகாரி சொல்லுவதைக் கேட்க மறுக்கிறார் என்று கருதிக் கொண்டு அவர் கைது செய்யப்பட்டார்.

பிறகு அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தினார்கள். நாங்கள் கூட அந்த இடம் வரை போகவில்லை. நானும் என். வி. என். அவர்களும் தொலைவில் இருந்தோம். பிறகு இருவரும் சென்னைக்குத் திரும்பிவிட்டோம்.

அதற்குப் பிறகு எங்கள் இருவர்மீதும் அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும் படி மதுரை முத்துவையும் மற்றவர்களையும் தூண்டிவிட்டதாக சதி வழக்கு போட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தப் போவதாக அண்ணா அவர்கள் அறிக்கை விடுத்து, நாடு முழுவதும் விளம்பரப்படுத்தி காரியம் நடைபெறுவது சதியல்ல; ஆனாலும் சதி வழக்கு என்று எங்கள் மீது ஜோடிக்கப்பட்டு நாங்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டோம்.

சதிவழக்கில் போலீசார் காட்சியம் சொன்னார்கள். அதில் ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் காட்சியம் சொன்னார். 'கருணாநிதி தழுக்கம் திடலில் சிறப்புக் கூட்டத்தில் பேசினார்; அப்படிப் பேசும்போது மதுரை முத்துவைப் பார்த்து அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்து என்று ஆணையிட்டார்' என்று கூறினார். வழக்கறிஞர் கூட 'சிறப்புக் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தீர்களா? என்று கேட்க 'போயிருந்தேன்' என்று இவர் சொன்னார். 'சிறப்புக் கூட்டத்திற்குக் கட்டணம் உண்டா?' என்று கேட்டதற்கு இவர் 'உண்டு' என்று சொன்னார். 'என்ன கட்டணம் டிக்கட் வாங்கி உள்ளே சென்றீர்கள்? என்று கேட்டதற்கு 'எட்டனா டிக்கட், என்றார். 'எட்டனா டிக்கட் பெண்களுக்கல்லவா' என்று வழக்கறிஞர் கூறினார். இதற்கெல்லாம் பிறகு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. எனக்கும் என்.வி.என். அவர்களுக்கும் ஆறு மாத காலம் சிறைத்தண்டனை' என்று தீர்ப்பளிக்கப் பட்டது.

ஆக, சதி வழக்கு, பொய் வழக்கு இவைகள் எல்லாம் போடப்பட்டது அந்தக் காலமே தவிர, இந்தக் காலம் அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்குப் பத்திரிக்கையில் என்னென்னவோ எழுதுகிறார்கள். எவ்வளவோ பயங்கரமான கார்ட்டுன்களை, கேலிச் சித்திரங்களை வெளியிடுகிறார்கள். வழக்குப் போட்டுக் கொண்டா இருக்கிறோம்? கொள்கை ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாகச் செய்யப்படுகின்ற விவரங்களை இந்த அரசு பொருட்படுத்தவில்லை. அதற்குச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சில நாடகங்களைப் பற்றி காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களே மேல்சபையில் கேட்டார்கள். தடை செய்ய வேண்டுமென்றார்கள். நான் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்ற அந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஒன்றாக இருந்தது. எழுத்துச் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கத் தேவையில்லை என்று சொன்னேன். நாடகங்களைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

நூற்றுக்கணக்கான நாடகங்கள், புத்தகங்கள் ஆகியவற்றைப் பழைய காங்கிரஸ் அரசு தடை செய்திருப்பதை நாடு நன்றாக அறியும். நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் அன்றும் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். அவர் நடத்திய அறப்போர் பத்திரிகையில் ஒரு கேலிச் சித்திரம் வெளி வந்தது. பண்டித ஜவகர்லால் நேருவை இந்தி வெறியர்கள் முதுகில் குத்துவது போன்ற ஒரு கேலிச் சித்திரம் அது. அடுத்த வாரமே அரங்கண்ணல் அவர்கள் 'நேரு அவர்களைப் போட்டு கத்தியால் குத்துவதைப் போல் கேலிச் சித்திரம் வெளியிடப்பட்டது இப்போதுதான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது; நான் ஊரில் இல்லாத நேரத்தில் துணை ஆசிரியர் அவ்வாறு அதை வெளியிட்டுவிட்டார். நான் அதை விரும்பவில்லை' என்று மறுப்பு அறிக்கை விட்டார்.

திரு. அரங்கண்ணல் மீது பதினாறு, பதினேழு செக்ஷன்களிலே வழக்குப் போடப்பட்டது. கொலையைத் தூண்டிவிட்டதாகக் கூட அவர் மீது ஒரு செக்ஷனிலே வழக்குப் போடப்பட்டு வழக்கு நடைபெற்றது. அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களிடத்தில் கட்சி ரீதியாகக் கூடச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு கேலிச் சித்திரம் பத்திரிகையில் வந்து அதற்கு மறுப்பும் வந்து விட்டது. ஆசிரியர் வருத்தம் தெரிவித்த பிறகும் வழக்குப் போடப்பட்டது. அந்த வழக்கு பல மாதங்கள் நீதிமன்றத்தில் நடந்து இறுதியாக அரங்கண்ணல் குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்.

இவைகளையெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் அரசு எந்த அளவுக்கு ஜனநாயகத்தோடு அந்தக் காலத்தில் நடைபெற்றது என்பதற்கும், இன்றைக்கு அரசாகட்டும், காவல் துறையாகட்டும் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டு வருகிறது என்ற வேறுபாடுகளை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

எவ்வளவோ கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. ஆசிரியர்களாகட்டும், மாணவர்களாகட்டும், தொழிலாளர்களாகட்டும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய சிம்ப்சன் விவகாரமாகட்டும், நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றிரண்டு அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்றிருக்கலாமே தவிர வேறல்ல. 20 நாள் போராட்டம், 30 நாள் போராட்டம் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் போய் முடிந்திருக்குமே என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் மிகுந்த நிதானத்தோடு நாம் அணுக வேண்டுமென்ற அளவில் எல்லாக் கிளர்ச்சிகளையும் அணுகுகிறோம். கைது செய்யப்படுகிறார்கள், மறுநாள் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். வழக்குகள் திரும்பப் பெறப்படுகின்றன. அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு நிதானப் போக்கைக் காட்டி வருகிறது.

ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்லுவேன். இந்த அரசு தலையிடுகிறது, தலையிடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களே 1951-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஒன்று. '1947-ல் இருந்து லைபல்களைக் கொண்டு வா, விசாரணைக்குத் தயார்' என்கிறார்கள்.

லைபல்கள் வரும் புற்றீசல்கள் போல. ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன்.

1951-ம் ஆண்டு தேனியில் ஒரு கலவரம் நடந்தது. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் தேனியில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசச் சென்றார்கள். அங்கு ஏற்கனவே ஒரு கூட்டம் நாவலர் பேசுகின்ற அதே இடத்தில் நடத்த வேண்டுமென்று அவர்களும் ஏற்பாடு செய்து 'நீங்கள் நடத்தக்கூடாது' என்று இவர்களிடத்தில் சொல்ல, சமாதானமான முறையில் முதலில் நாவலர் பேசுகின்ற கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு பிறகு அவர்கள் கூட்டத்தை நடத்திக் கொள்ளலாம் என்று அதிகாரிகள் தீர்ப்புக் கூறி, நாவலர் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றார். நடந்தது என்ன? மறைந்த தேனி தியாகராஜன் அவர்கள் அப்போது ஜில்லா போர்டு பிரசிடென்ட். மதுரை மாவட்டத்தின் தலைவர். அவர் உட்பட 142 பேர் அங்கே நுழைந்து நாவலருடைய கூட்டத்தில் பெரும் ரகசியை உண்டாக்கினார்கள். பெரிய பாருங்கல்லை நாவலர் மீது வீசுகின்ற அளவுக்கு பயங்கரமான சூழ்நிலை எல்லாம் ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்பட்டதை யொட்டி நடைபெற்ற சம்பவங்களை நகன் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

4—7—1951-ம் தேதி தேனியில் நடந்த கலவரத்தைப் பற்றி அன்றே பெரிய குளம் ஏ. எஸ். பி. ஒரு தந்தி கொடுத்தார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது :

'ஜில்லா போர்டு தலைவர் தியாகராஜன் தலைமையில் திராவிட கழகத்தாரையும், போலீசாரையும் கலவரக் கூட்டம் ஒன்று தாக்கி ஆறு போலீசார்

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உட்பட பலர் காயமுற்றனர். ரத்தம் சிந்துவதைத் தடுப்பதற்காக தியாகராஜன் உட்பட 142 பேரைப் போலீசார் கைது செய்தார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எஃப். டபிள்யூ. ஏ. மோரிஸ், ஐ. சி. எஸ்., அவர்கள் உடனடியாக ஸ்தலத்திற்கு விரைவாக ஒரு கடிதம் எழுதினார். ஐந்தாம் தேதியன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மோரிஸ் ஒரு நீண்ட அறிக்கையை அவருடைய சொந்த விசாரணைக்குப் பின் அனுப்பி யிருக்கிறார். அதில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பது :

I consider the action of the Police in arresting the President, District Board and other people was justified in the circumstances. It is for consideration of the Government whether Mr. Theagarajan should be permitted to act as President of the District Board with such grave charges pending against him and as his official position might enable him to gain an unfair advantage. . . .

என்று மாவட்ட ஆட்சியாளர் இவ்வளவு தெளிவாக அறிக்கை அனுப்பி, திரு. தியாகராஜன் ஜில்லா போர்டு தலைவராக நீடிக்க அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டதற்கு 12-7-1951-ம் தேதி அரசு

“பெரியகுளம் சப்-மான்ஜிஸ்ட்ரேட் வெங்கடாசலத்தையும், பெரியகுளம் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீசையும் தேனி சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும் ஹஸில்தார் மேஜரையும் உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்யுமாறு” தந்தி கொடுத்தது.

அரசின் இந்த உத்தரவு கிடைத்தவுடன் சப்-மான்ஜிஸ்ட்ரேட்டை சஸ்பென்ட் செய்துவிட்டு ஆட்சியாளர் 17-1-1951-ம் தேதி ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில்—

‘It is however not clear to me what is the basis for the charge against the Stationary Sub-Magistrate and what evidence has to be examined by me to substantiate the charge’

என்று கூறிவிட்டு முடிவில் அவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவது நியாயமாகவோ சரியாகவோ இருக்குமா என்பது தனக்கு மிகவும் சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்.

‘I am doubtful whether it is fair or reasonable to permit the charge against the Stationary Sub-Magistrate.’ என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு மாவட்ட ஆட்சியாளர் மோரிஸ் அவர்கள், விரைவாக விசாரணை செய்து முடிவில் 12-8-1951-ல் தேதி குற்றங்கள் ருசுவாகவில்லை என்று கூறி சப்-மான்ஜிஸ்ட்ரேட்டுடைய சஸ்பென்ஷனை ரத்து செய்து, அவரை மீண்டும் வேலையில் அமர்த்தினார். இவ்வாறு அந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர் 12-8-1951

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

உத்தரவு போட்டும் 20—8—1951 அரசிடமிருந்து சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டை மீண்டும் சஸ்பென்ஷனில் வைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு தரப்பட்டது.

'Stationary Sub-Magistrate Venkatachalam should continue to remain on suspension—Orders follow . . .'

என்று இருந்தது. இதன் பிறகு ஏன் இவர்களையெல்லாம் சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் தேனி தியாகராஜன் கைது செய்யப்பட்டாராம். 142 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டுவிட்டார்களாம்.

நாவலர் கூட்டத்தில் கலவரத்தை ஏற்படுத்தி, இரத்தக் கிளறி ஏற்பட்டு, அப்படிக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த கலவரக்காரர்களைக் கைது செய்தார்கள். அதற்குத் தலைமை வகித்த தேனி தியாகராஜன் கைது செய்யப்பட்டார். இந்தக் கலவர வழக்கில் 37 பேர்களைக் குற்றவாளிகளாக போலீசார் முதலில் எடுத்த போதிலும் திரு. தியாகராஜன் இதில் ஏ-1 ஆக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும் கூட தியாகராசனையும் மற்றும் ஒன்பது பேரையும் தவறாக வழக்கில் சேர்த்துவிட்டதாக அவர்களை வழக்கிலிருந்து போலீசார் விலக்கினார்கள். பிறகு மேலும் ஐந்து பேர்களையும் தவறாகச் சேர்த்துவிட்டதாக வழக்கிலிருந்து விலக்கினார்கள். மீதியுள்ள 22 பேர்கள் மீது வழக்குப் போடுவதற்கான பூர்வாங்கமான ஆதாரங்கள் பப்ளிக் பிராசிகூட்டர் கருத்து தெரிவித்தன்கூட அவர்கள் மீதும் வழக்கு தொடர வேண்டாம் என்று 13-11-1951 அன்று அரசு ஆணையிட்டது. மோரீஸ் அவர்கள் 1953-ல் ஓய்வு பெறவேண்டியவர். ஆனால் அவர்கள் 1951-லேயே ப்ரிமெச்சூராக ரிட்டயராகி இருக்கிறார். இந்த அளவிற்கு ஒரு மாவட்ட ஆட்சியாளர் நியாயத்தை எடுத்துரைத்தும், தவறு செய்தவர்களைக் கண்டித்த போலீஸ் அதிகாரிகள் தாற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நீக்கி வைக்கப்படுகிற சூழ்நிலை 1951-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தபோது நடைபெற்றிருக்கிறது. இதுபோன்ற தலையீடுகள்: அரசாங்கமே நேரடியாகத் தலையிட்டு இவரைக் கைது செய்யலாமா என்று கேட்கிற அளவிற்கு தலையீடுகள் அந்தக் காலத்தில் நிரம்ப நடைபெற்றிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்காக மட்டும் ஒன்று சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

DR. H. V. HANDE : Sir, does the Hon. Chief Minister think that we want such I.C.S. Officers like Mr. Morris and that the Government will give protection to such officers? Will the Government nurture such officers? Now most of the discussions take place telephonically between the Government and the Collectors. Also, the then Chief Minister who was responsible for that, is not in the House now and we do not know what had

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

actually happened then. Also, Thiru Thiagarajan is no more and so there is one here to refute the information given by the Government.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட அலுவலர்களை நாங்கள் என்றைக்கும் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அவர்களைப் பாராட்டாமல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்களே அவர்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறது, நாடு என்பதைத்தான் சொன்னேனே அல்லாமல், வேறு அல்ல. தியாகராசன் அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், அந்த ஆபீஸர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பைல் இருக்கிறது. அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் பைல் இருக்கிறது.

1947-ல் இருந்து விசாரணை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்வார்கள். அந்த முறையில்தான் இருக்கிறது. அந்த பைல் இருக்கிறது.

அடுத்து, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் லாக்கப்பில் ஏற்பட்ட மரணம்பற்றி உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அவைகள் பெருமளவிற்குத் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுப்பினர்கள் உள்ளத்தோடு என் உள்ளத்தையும் இணைத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு லாக்கப் மரணங்கள் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று என்னென்ன திட்டப்படி முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து வருகிறோம். ஆறு மணிக்கு மேல் போலீஸ் லாக்கப்பில் யாரையும் வைக்கவேண்டாம், பக்கத்தில் சப் ஜெயில் இருந்தால் அங்கு அனுப்பிவிடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தால் போலீஸ் லாக்கப்பில் ஆறு மணிக்கு மேல் வைக்க வேண்டாம், பக்கத்தில் சப் ஜெயில் இருந்தால் அங்கு அனுப்பிவிடுங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

சில குறைபாடுகள் உள்ளன. போலீஸ் ஸ்டேஷனே இல்லாமல் சில வீடுகளை வாட்கைக்கு எடுத்து போலீஸ் ஸ்டேஷனாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கு போடப்படுகிற சென்ட்ரி ஜன்னலுக்கு நேராக நின்று கவனித்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் வீடு அமைப்புகள் இருக்கின்றன. அதைக் கூட ஏற்றவாறு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதுபோன்ற சில சிக்கல்கள் காரணமாக காவலாளரையும் ஏமாற்றிவிட்டு சில தற்கொலைகள் நடந்து விடுகின்றன. எல்லாமே தற்கொலைதானா என்றால் எனக்கு சந்தேகம் ஏற்படும் போது அவற்றிற்கு விசாரணை வைக்கச் சொல்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், ஜேம்ஸ் அவர்களும், வேறு சிலரும் கன்னியாகுமரியில் வேலப்பன் என்ற ஒருவர் மர்ம மரணம் பற்றி எடுத்துச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

சொன்னார்கள். உடனடியாக அந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்து இரண்டு அதிகாரிகளும் தாற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இத்தகவலை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள், கொடுத்த உடனே தொடர்பாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று ஐ.ஜி. அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை முதலிலேயே எடுத்து விட்டதாகவும் மேலும் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகக் கூறி ஐ.ஜி. அவர்கள் உடனடியாக அந்த இன்ஸ்பெக்டரையும், சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும் அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றுவது அல்ல, தாற்காலிக வேலை நீக்கமே செய்திருக்கிறார்கள். டி.ஐ.ஜி. விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். யார் மீது தவறு இருந்தாலும் அவர்கள் எந்தளவிற்குக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்களோ நிச்சயமாக அது செய்யப்படும், அதில் எந்தவிதமான தயவுதாட்சன்யமும் காட்டப்பட மாட்டாது என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்கும் இந்த அவையில் உறுதி கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடியாத்தம் நிகழ்ச்சி பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் காலையில் அதுபற்றிப் பேசினார்கள். இப்போது பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். குடியாத்தத்தில் கோவை ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய வேலைநிறுத்தத்தையொட்டி அறிவிக்கப்படாமல் திடீரென்று அவர்களும் வேலைநிறுத்தம் செய்து ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று மற்றவர்களையும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சில கடைகள் திறந்திருக்கின்றன; அதில் ராமசாமி, கழகத் தோழரின் கடை திறந்திருக்கிறது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஹர்த்தால் என்றால் சில கடைகள் திறந்திருந்தால் ஊர்வலத்தில் செல்பவர்கள் எப்படி நடந்துகொள்வார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படி நடத்திப் பழக்கப்பட்டவர்கள்தான் அனைவரும். எதிர்தரப்பில் இருப்பவர்களுக்கும் அது தெரியும். எங்களுக்கும் தெரியும். அவர் கடையைச் சாத்திக்கூட இருக்கலாம் அமைதியாக இருக்கட்டும் என்று. அவர் அப்படிச் செய்யாததால் ஊர்வலத்தில் போனவர்கள், கண்ணபிரான் தலைமையில் சென்றவர்கள், கேட்டு தகராறு முற்றியது. சோடா பாட்டில் களை எடுத்து அடித்தார்கள். சோடா பாட்டில் காயம் கண்ணபிரானுக்கு ஏற்பட்ட பிறகு கலவரம் ஏற்பட்டு போலீசார் இலேசாகத்தான் பிரம்பு கொண்டு அடித்தார்கள். போலீசார் ஒருவருக்குக் கை எலும்பு முறிந்து மருத்துவமனையில் இருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள், வன்முறைகள் எல்லாம் நடைபெற வேண்டுமென்று நான் வாதாடுவதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அது நடை

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பெற்றால் போலீஸ் தன் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். நகரசபை தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறது என்றால் அது காங்கிரஸ் கையிலுள்ள ஒரு நகரசபை. அது தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறது அவர்கள் உண்மையை மறைத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறவில்லை. இன்னும் வேண்டுமானால் அதுபற்றி விசாரிக்க நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போலீசார் ஊர்வலமாகப் போனவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி தடியால் அடித்தார்கள் என்பதை மட்டும் ஒரு சார்பு வாதமாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஊர்வலமாகச் சென்றவர்கள் தகராறு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் தொடர்பாக இந்தத் தகராறு நடந்திருக்கிறது. எனக்கு இப்படித் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அப்படித் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

பெரியபட்டணம் நிகழ்ச்சிபற்றி நேரிலே பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அங்கு மங்களசுவாமி நிதிக்காக கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள் வசூல் செய்தார்கள். ஒரு கம்யூனிஸ்ட் நண்பரின் சொந்தக்காரர், அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், அவர் கொடுக்காததால் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று ரகளை செய்ததாகவும், அவர் மனைவியைத் தாக்கியதாகவும், அங்கு தாலுமாரான காரியங்கள் நடந்தன என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் போலீசார் மிகுந்த கெடுபிடி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நேரில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட நான் தயாராகயில்லை. ஒரு பெரும்புயிர்க்கக் கட்சியின் தலைவர் எடுத்துச் சொல்கிற குறைபாடுகளை நான் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட விரும்பவில்லை.

ஹாண்டே அவர்கள் போலீசார்பற்றி அன்றே சில குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். இப்போதும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் இந்த அரசு சார்பில் நான் விசாரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஹாண்டே அவர்கள் குடமுருட்டி குண்டு பற்றி ஒரு அறிக்கை இங்கே வைக்கவேண்டும் என்பதில் ரொம்பச் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆவலாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திருத்தத்திற்கு நன்றி. அவருக்கு முதலமைச்சர் மீது அவ்வளவு அன்பும், அவ்வளவு பற்றும், பரிவும், பாசமும் இருப்பதற்கு—என்ன இருந்தாலும் விட்ட குறை தொட்ட குறை, போகுமா?—(சிரிப்பு). அந்த அளவுக்கு இருப்பதற்கு உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பத்திரிக்கையில் வந்து இருக்கிறது. அவர் கூட பேசியதாகப் பார்த்தேன். ஏதோ குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு காட்டுவதற்காக யாரோ இரண்டு ராணுவ வீரர்கள் 2 குண்டுகளை வீட்டுக்குக் கொண்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 15]

வந்தார்கள் என்றும், அவற்றைக்கொண்டு போய் வைத்ததும், ஏதோ புகைய ஆரம்பித்ததால் ஆற்றில் போட்டு விட்டார்கள் என்றும் அதிகாரிகள் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இரண்டு விதமான ரிப்போர்ட்கள் வந்திருக்கின்றன. வழக்கு விசாரணையில் இருப்பதால் ரிப்போர்ட்டை பகிரங்கமாக வைக்க முடியாது. இரண்டு அறிகைகளும் வித்தியாசமாக இருக்கின்றன. சொல்லப்படுவது, குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு காட்டுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது, புகைய ஆரம்பித்ததால் ஆற்றில் போட்டு விட்டார்கள் என்று. ராணுவ வீரர்கள் வீட்டிற்கும் குடபுருட்டி ஆற்றுக்கும் 3, 4 மைல் இருக்கும். ஏதோ குளத்தங்கரையில் இருப்பவர்கள் போலவும், புகைய ஆரம்பித்ததும், குளத்தில் போட்டு விட்டது போலவும் பேசுவது சரியல்ல. இரண்டு மைல் கொண்டு வந்து ஏன் ஆற்றில் போடாமல் பாலத்தில் போட்டார்கள்? அது புகை குண்டு தான். வெடிக்கும் குண்டு அல்ல. புகை குண்டானாலும் பாலத்தின் மேல் கார்கள் போகிறபோது அது வெடித்திருந்தால் கார்கள் கவிழ நேரிட்டு இருக்கும். நானல்ல, யார் அந்தப் பாலத்தின் மேல் சென்றிருந்தாலும் அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். நான் அந்த குண்டு வைக்கப்பட்ட பாலத்தின் வழியாகச் செல்வதாக இருந்த காரணத்தால் என்னைக் கொல்வதற்கு குண்டு வைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி என் மீது தவறாக அன்பு வைத்து இருக்கிற கழக நண்பர்கள், எனக்கு ஆபத்து வந்து விடக்கூடாது என்று வருத்தத்தோடு முதலமைச்சர் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொன்ன பதில், செத்தால் தான் என்ன. ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டுமா என்பது தான். யார் யார் குண்டு வைத்தார்கள் என்று வினா கற்பனை செய்து கொண்டு பேசவில்லை. புலன் விசாரணை முடிந்த பிறகு, இரு அறிக்கைகளையும் ஆராய்ந்து, ஒரு அறிக்கையை, அது பற்றி இங்கே சமர்ப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுக்காட்ட வாங்கிக்கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்வதெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் ராட்தர்கள் வீட்டில் தான் நடந்தது. மனிதர்கள் வீட்டில் நடக்க முடியாது என்றும் அப்படிப்பட்ட தவறான விவரங்களைச் சொல்லவேண்டாமென்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது பல குறைபாடுகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டதையெல்லாம் அதிகாரிகள் உடன் இருந்து கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் மகிழ்ச்சி. குறைகள் இல்லாமல் இலாகா நடைபெற முடியாது.

இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தச் சிலாக்கியமாக நடைபெற வேண்டிய இலாகா. ஒரு குறையும் இல்லாமல் நடைபெறுவது நல்லதுதான். அதற்கேற்ற வகையில் நீங்கள் தந்திருக்கும் எல்லா கருத்துக்களும்--காலையிலிருந்து மாலை வரை கூறப்பட்டவைகள் அனைத்தும்--இங்கே வந்திருந்து

1972 மார்ச் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்டுக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளுக்கு நிச்சயமாக பயன்படும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட எந்தக் குறைபாடும் புறக்கணிக்கப் படவேண்டியதோ, அலட்சியப் படுத்தப் படவேண்டியதோ அல்ல என்று எடுத்துக் கூறி, அனைத்தும் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படும், நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படும் என்ற உறுதியை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் கூறி, இந்த மானியத்தின் மீது தந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை அனைத்தும் திரும்ப பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதி வழக்கைப் பற்றி சொன்னார்கள். 1967-ம் வருஷத்தில் போடப்பட்ட வழக்கு 1972 வந்தும், 5 ஆண்டுகள் ஆகியும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதைப்பற்றி நான் விசாரித்து அவைக்குச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. மானியக் கோரிக்கை மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி ஆகியோர் தங்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை யாததால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,07,33,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன. நாளை பேரவை கூடாது. 15-3-1972 வெள்ளிக்கிழமையன்று காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.